

Bemærkninger til forslaget

I sin redegørelse af november 1985 til folketinget om forholdene for personer med handicap understregede socialministeren, at »regeringens målsætning i indsatsen over for personer med handicap er, at hver enkelt får en tilværelse så nær det normale som muligt. Dette omfatter mulighederne for familieliv, for uddannelse og beskæftigelse . . .«.

Uddannelsesmulighederne for handicappede er stadig alt for dårlige, om end der ikke mindst inden for de sidste femten år er sket en række forbedringer, således at der i stigende grad ved hjælp af støtteforanstaltninger uddannes velkvalificerede handicappede mennesker.

»Men i blitzlampernes skær ved eksamensbevists overrækkelse falder enhver støtteforanstaltning væk. Det vil sige, at man fjerner den blindes sekretær, muligheden for installering af elevatorer for kørestolsbrugere, tolkebistanden til de døve og enhver anden personlig assistance . . . Der burde egentlig et sekund efter, at eksamensbeviset er overrakt, tages et nyt billede, hvor krøblingen sidder på gulvet, uden skinner og kørestol! Med andre ord: Man giver de handicappede en uddannelse, men fratager dem enhver mulighed for at bruge den.« (Jørgen Ulf Christensen i »Fugl uden vinger«, Københavns bogforlag, 1985, side 104).

Der er gjort adskillige forsøg på at få ændret denne tilstand, især fra forskellige blindes side. Så sent som i 1980 rummede statsministerens åbnings-tale et løfte om, at der ville blive gjort noget ved problemerne, eventuelt i form af en lovændring. Senere på året måtte socialministeren dog erkende, at landets økonomiske situation ikke gav mulighed for at tage fat om problemerne for alvor.

I august 1981 nedsatte arbejdsministeriet så et udvalg, som skulle beskæftige sig med de handicappede og arbejdsmarkedet, og i september 1982 fremsatte dette udvalg et forslag vedrørende personlig assistance i forbindelse med erhvervsudøvelse til personer med handicap. Nærværende beslutningsforslag er i høj grad inspireret af dette forslag, som da også omtales i den nuværende socialministers novemberredgørelse:

»To af udvalgets indstillinger behandles allerede i arbejdsministeriet. Det drejer sig om udvalgets forslag om iværksættelse af en landsdækkende forsøgsordning vedrørende personlig assistance i forbindelse med erhvervsudøvelse til personer med handicap.«

Efter tre år er man *allerede* gået i gang med at se på sagen. Det går skam stærkt i det ministerium!

Med beslutningsforslaget ønsker vi at sikre to ting:

For det første, at sagsbehandlingen fremskynedes, sådan at det slås fast, at der skal igangsættes en landsdækkende forsøgsordning pr. 1. januar 1987, og for det andet, at de handicappede, de handicappedes organisationer, den øvrige offentlighed og folketinget inddrages i diskussionen om den konkrete udformning af forsøget. Denne diskussion omfatter i hvert fald følgende seks punkter:

Personkredsen

Det omtalte udvalg om de handicappede og arbejdsmarkedet har foreslået følgende afgrænsning af den personkreds, der tænkes omfattet af ordningen:

»Personer, der på grund af synsnedsættelse er ude af stand til eller kun med uforholdsmæssigt stort besvær er i stand til at læse.

Personer, der på grund af meget betydelig nedsat funktion i bevægelsesapparatet har behov for praktisk bistand ved udførelse af arbejdsfunktionerne.

Personer, der på grund af alvorlig hørenedsættelse har behov for tolkebistand.

Personer, der i øvrigt på grund af anden alvorlig nedsat arbejdsfunktion har behov for bistand i forbindelse med udøvelse af erhverv.«

Forslagsstillerne er enige i denne afgrænsning og enige med udvalget i, at tildeling af ydelsen må forudsætte, at pågældende handicappede person er ansat på normale overenskomstmæssige vilkår på det almindelige arbejdsmarked.